

πειά να με περιφροηθῆς. Δὲν ἀντέχω σ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο. Κι' ὁ Τζούλιο δέχτηκε, τέλος, τὴν ἀγάπη της. Ἐξῆσαν μαζὺ ἀξέχαστες εὐτυχισμένες μέρες. Ξαφνικά, ἕνα πρωτὶ, ἡ Λάουρα μέσα στὸ συνηθισμένο μπουκέτο τῶν λουλουδιῶν ποῦ τῆς ἔστειλε ὁ Τζούλιο, βρῆκε μιὰ κάρτα του:

«Πρέπει νὰ χωρίσουμε, τῆς ἔγραψε. Ἀναγκάζομαι νὰ φύγω ἀπὸ τὴ Ρώμη. Δὲν ξέρω πότε θὰ γυρίσω καὶ γι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ξεχάσεις».

Κι' ἔφυγε πράγματι καὶ δὲν ξαναφάνηκε πειὰ στὴ ζωὴ της. Ἀργότερα ἔμαθε ἡ Λάουρα ὅτι ὁ Τζούλιο εἶχε φύγει ἀπὸ τὴ Ρώμη γιατί εἶχε σπαταλήσει σ' ἀσωτείες τὴν περιουσία του καὶ γιατί τὸν κυνηγοῦσαν νὰ τὸν κλείσουν στὴ φυλακὴ οἱ δανεισταὶ του.

Ἡ Λάουρα ἔκλαψε πικρὰ γιὰ τὸν χαμό του κι' ἔκλεισε στὸ βάθος τῆς καρδιάς της τὸν ἀνικανοποίητο ἔρωτά της. Κι' ἀπὸ τότε ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν σκέφτεται κάθε φορὰ ποῦ κυριευόταν ἀπὸ τὴ νοσταλγία τῶν παιδικῶν της χρόνων. Ὁ Τζούλιο ἦταν τόσο κομψός, τόσο εὐγενής, τόσο ὡμορφος, ποῦ ποτὲ δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸν ξεχάσει. Κι' αὐτὸς ὁ κυριακάτικος περιπάτος της στὸν δημόσιο κήπο, δὲν γινόταν γι' ἄλλο λόγο, παρά γιὰ νὰ θυμᾶται ἡ Λάουρα αὐτὴ τὴν ὡμορφὴ ἱστορία τῆς νεότητός της. Ὅσο γιὰ τὸν σύζυγό της, αὐτὸς ποῦ ποτὲ δὲν εἶχε ἐνδιαφερθῆ νὰ μάθῃ τὰ μυστικά της γυναίκας του, τὴν ἄφηνε νὰ βυθίζεται στὶς σκέψεις της κι' ἐκεῖνος χανόταν μέσα στὸν ὄγκο τῶν σελίδων τῆς ἔφημερίδας του.

Μιὰ Κυριακὴ, ὅμως, ἕνας ζητιάνος, ποῦ εἶχε καταφέρει νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψη τῶν φυλάκων καὶ νὰ τρωπώσῃ στὸν κήπο, πλησίασε στὸ παγκάκι τους.

— Κάνετε μιὰ βοήθεια... τοὺς παρακάλεσε.

Ὁ Σιμόνε ὅμως τὸν ἔδιωξε μὲ τὸ μπαστοῦνι του.

— Φεῦγα ἀπὸ δῶ, παραλυμένε! τοῦ φώναξε ἀπειλητικά. Εἶσαι κουτὸς ἂν νομίζεις ὅτι θὰ μᾶς γελάσεις.

— Τί σᾶς ἔκανα; παραπονέθηκε μὲ κλαψιάρικη φωνὴ ἐκεῖνος. Πεινάω, γι' αὐτὸ ζητιανεύω. Ἐλεῆστε με!

— Νὰ πᾶς νὰ σ' ἐλεήσουν ἐκεῖνοι ποῦ σοῦ τρώγανε τὰ λεφτά σου! φώναξε θυμωμένος ὁ Σιμόνε.

Κι' ὁ ζητιάνος ἔφυγε τρομοκρατημένος καὶ κλαυθμηρίζοντας.

— Γιατί τοῦ φέρθηκε τόσο ἄσχημα; παρετήρησε ἡ γυναίκα του στὸν Σιμόνε.

— Γιατί αὐτὸς ποῦ βλέπεις, καθὼς μοῦ εἶπες, μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρὸ εἶχε μεγάλη περιουσία καὶ τὴν σπατάλησε. Ἡ καταχρήσεις τὸν τσάκισαν καὶ τώρα ζητιανεύει. Αὐτὸς ποῦ βλέπεις εἶνε ὁ Τζούλιο Μπιάνκι. Ἐτσι κατάντησε ἀπὸ τὸ στραβὸ κεφάλι του ὁ πιὸ κομψὸς δανδῆς τῆς Ρώμης!

Ἡ γυναίκα τοῦ Σιμόνε ἔβγαλε μιὰ σπαραχτικὴ φωνὴ σὰν κάποιος νὰ τὴν χτύπησε κατάστηθα μ' ἕνα μαχαίρι!

Ἐπειτα ἄρχισε νὰ κλαίῃ χωρὶς νὰ σκέφτεται τίποτε, οὔτε τὸν κόσμο, οὔτε τὸν ἄνδρα της. Ἐκλαιγε γιατί εἶχε πεθάνει ξαφνικά ὁ μοναδικὸς ἔρωτάς της, ἔκλαιγε γιὰ τὴν δυστυχία του ἄσωτου φίλου της, ἔκλαιγε γιατί εἶχε καταλάβει πειὰ ὅτι ὁ χρόνος εἶχε καταστρέψει κάθε τι ποῦ τὴν συνέδεε μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴ νεότητά.

Καὶ γύρισε ἀργὰ στὸ σπίτι της καὶ ποτὲ δὲν πῆγε στὸν δημόσιο κήπο. Ἐνοιώθε ὅτι εἶχε γεράσει κ' ἡ καρδιά της.

Ὅσο γιὰ τὸν Σιμόνε, δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ γιατί πειράχθηκε τόσο ἡ γυναίκα του ἀπὸ τὴν ἱστορία ἐνὸς ζητιάνου... Δὲν ἤξερε ποῖο ἦταν τὸ μυστικὸ τῆς Λάουρας!

ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΦΕΡΟΤΣΙ

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΟΙ ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΙ ΚΑΙ Η ΤΡΕΛΛΑ

Οἱ Μωαμεθανοὶ θεωροῦνε τοὺς τρελλοὺς ἱερούς καὶ ἀπαραβίαστους. Ὅταν κάποιος ξένος ρώτησε ἕναν Μωαμεθανὸ γιατί σέβονται τόσο πολὺ τοὺς τρελλοὺς, ἐκεῖνος τοῦ ἀπάντησε:

— Ὁ Θεὸς ἔδωσε τὸ λογικὸ στὸν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ τὸν προφυλάξῃ στὴ ζωὴ ἀπ' τὸ κάθε κακό. Ἀμα λοιπὸν λείψῃ ἀπ' τὸν ἄνθρωπο τὸ λογικὸ, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος τίθεται ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ!..

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπὲς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις του, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκδίδῃ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, ἕνα ἐκλεκτὸν αἰσθηματικὸν ρομάντζο μηνιαίως.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμῆσῃ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτήν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἔφημερίδες διέκοψαν ἤδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομψὰς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιοῦτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους τοῦ ἔξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρο.
- 2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (υἱοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββᾶ Πρεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Ἀ. Δουμᾶ (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμᾶ (πατρός)
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ.
- 11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος ντε Σεμουᾶ.
- 12) «Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ.

Ὅσοι δὲν ἐπρολάβετε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7, μὲ δραχμὰς 8 καὶ χωρὶς δελτία.

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας χωρὶς δελτία καὶ μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.

«Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ.

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγας Ποέ.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ποῦ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἔφημερίδων.